

လှိုင်စာပေ

အမည်မရှိ

မြင်းမိုရ်ထက်ကအာဒမ်

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

"ဟင် သူရိန်၊ ဟိုမမက နင့်မမလား"

သွဲ့နှင်းဇန့် တအံ့တဩငေးမောကာ မအောင့်အည်းနိုင်ဘဲ မေးလိုက်
မိလေသည်။ ။

သူရိန်ဦးက သွဲ့နှင်းဇန့်၏ မျက်ဝန်းဦးတည်ရာနောက်သို့ အကြည့်လို
က်ပါလိုက်သည်။ ။

"မေမေ"

သူ့အတွက် မိခင်အလှတရားသည် အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပေ။ မိခင်အလှ
ကို မြင်သူတိုင်း သမင်လည်ပြန် အံ့ဩရသည် မှာ အဆန်းမဟုတ်။ ဒါ
တောင် မိခင်သည် အိမ်တွင်းပုန်း အနေများ သူ ဖြစ်သည်။ ။

"ဘာရယ် မေမေ၊ ယူမေမေလား"

"ဟုတ်တယ် လာ မေမေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

သူရိန်ဦး ဆယ်တန်း၌ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးနှင့် (Top Ten) မှ အောင်မြ
င်သော အထိမ်းအမှတ် ဂုဏ်ပြုပွဲလေးကို အိမ်၌ပင် ကျင်းပပေးသည်။ ။

"သား သူငယ်ချင်းအားလုံး၊ သားအတန်းသားတွေ အားလုံးနဲ့ သားကို သင်ဖူးတဲ့ ဆရာ ဆရာမအားလုံးကို အိမ်မှာ ပဲ ဖိတ်ကျွေးရအောင်၊ ဘူဖေးပေါ့"

"မေမေ ဒါ သားရဲ့ သူငယ်ချင်းပဲ၊ အတန်းလည်း တစ်ခန်းထဲပဲ သွဲ့နှင်းဇန်တဲ့ "

"အို ဟုတ်လား သမီးလေးက လှလိုက်တာကွယ် စနိုးဝိုက်မင်းသမီးလေး ကျနေတာပဲ"

မိခင်နှုတ်မှ ချီးမွမ်းခဲ့သည် ။ မိန်းကလေးတော်တော်များများကို အပြစ်မြင်ကာ ရှုတ်ချပြီး သူ့အား သင်ခန်းစာများ ပေးတတ်သူ ဖြစ်သည် ။ ယခုလို မိခင်ထံမှ ပထမဦးဆုံးသော ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရသူ သွဲ့နှင်းဇန်ကို သူရိန်ဦး ယခုမှ သတိပြုမိလိုက်သည် ။

ဟုတ်သားပဲ။ သွဲ့နှင်းဇန် အတော်လှနေသည် ပဲ။ အဖြူရောင် အင်္ကျီကလေးနှင့် ဆံပင်ရှည် လေးကို ဖားလျားချထားသည် ။ ရိုးစင်းသော်လည်း အတော်ကို လှနေသည် ။

"ဟင် မီးက ပြောရမှာ မီးမြင်ဖူးသမျှ အန်တီတွေထဲမှာ အန်တီလောက် လှတာမျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့သေးဘူး"

"အဟင်း ဟင်း လူကြီးပေမယ့် မြှောက်မှန်းသိသိကြီးနဲ့ လည်း ကျေနပ်တတ်တယ်။ သမီးလေး အဝသာစားပေတော့ နောက်မှ သမီးကို သီးခြားထပ်ကျွေးရဦးမယ်။ သမီးကော ဂုဏ်ထူး ဘယ်နှခုပါလဲ"

"သမီးက နှစ်ခုပဲ ပါတယ် အန်တီ"

"သူက စာမေးပွဲဖြေခါနီးမှာ အူအတက်ပေါက်လို့ ဆေးရုံတက် ခွဲစိတ်လိုက်ရသေးတယ်လေ။ ဒါကြောင့်ပါ"

"ဒါတောင် နှစ်ခုပါသေးတယ်ဆိုတော့ သမီးက တော်သားပဲ၊ ကဲ ... ကဲ ... သား သမီးကို ကြိုက်တာလေးတွေ လိုက်ထည့်ပေးလိုက်ဦးလေ။ မေမေ့ကို လိုအပ်တာရှိပြော"

မိခင် ထွက်သွားရာကို ငေးကြည့်နေသော သွဲ့နှင်းဇန် မျက်ဝန်းဝယ် ချစ်မြတ်နိုးခြင်းများ ပါဝင်နေသည် ဟု သူရိန်ဦး ထင်မြင်မိလေသည်။

"သွဲ့နှင်း"

"လှတယ်ကွာ ယူအမေ အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"၃၉ ပြည့်တော့မယ်"

"အိမ်ထောင် ထပ်မပြုဘူးလား"

သူရိန်ဦး မျက်နှာ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ရှက်ကြောက်သလို ခံစားလိုက်ရခြင်းပေလား။

"ဘာတွေပြောနေတာလဲ ဘယ်တော့မှ မပြုရဘူး။ မေမေက အိုင်ကို တအားချစ်တာ ဘယ်တော့မှ ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ယူ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်နဲ့ လေ။ ယူကကော အိမ်ထောင်မပြုတော့ဘူးလား"

သူရိန်ဦး သွဲ့နှင်းဇန်ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်လိုက်မိသည်။ သွဲ့နှင်းဇန်အပေါ်၌ သူ့စိတ်ဝင်စားမှု အတိုင်းအတာသည် ပိုင်ဆိုင်လိုခြင်းသို့ ဦးတည်နေလေပြီ။ သို့သော် ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင် မရောက်မချင်း အချစ်ရေးသို့ ဦးစား မပေးသေး။ သူ အချိန်တန်လျှင် အိမ်ထောင်ပြုမည်။ ထို အိမ်ထောင်ဘက်သည် သွဲ့နှင်းဇန်မှ တစ်ပါး အခြားသူ မဖြစ်စေရ။

"ပြုမှာ ပေါ့"

သူရိန်ဦး၏ ရွှန်းစိုတောက်ပသော မျက်ဝန်းကို သွဲ့နှင်းဇန် ဥပေက္ခာပြုကာ ...

"ပြုရင် ယူအမေ ကျန်ခဲ့မယ်"

"မကျန်ပါဘူး။ မေမေနဲ့ အတူနေမှာပဲ"

"လူ အတူနေပေမယ့် နှလုံးသား အထီးကျန်ဖြစ်နေမှာ ကို ပြောတာ"

"မေမေမှ မပြုတာကို အိုင်က ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာ မို့လို့လဲ"

"အိုင်လည်း အဲဒါပြောမလို့ ။ အိုင်ဖေဖေရဲ့ အထီးကျန် ဝေဒနာကိုလည်း အိုင် မကြည့်ရက်လို့ ယူမေမေနဲ့ အောင်သွယ်ပေးမလားလို့ အိုင်ခေါင်းထဲမှာ လျှပ်တစ်ပြက်အတွေး ဝင်လာတယ်"

"တော်စမ်းပါ မိဘတွေကိစ္စမှာ အိုင်တို့ စီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး။ တော်ပြီကွာ ဟိုကောင်တွေ ဘာလိုလဲ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

သူရိန်ဦးသည် မိခင်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် သဝန်ကြောင် လွန်းသည် ။ မိခင်ကို အချစ်ကြီး လွန်းသည် ။

"ဖြစ်နေလိုက်တာ ဟွန်း သူ့အမေတစ်ယောက်တည်း ချောတာ လှတာကျနေတာပဲ။ ငါ့ဖေဖေကလည်း ချောပါတယ်နော်။ နင် မြင်တာနဲ့ အဖေတော်ချင်သွားမှာ "

သွဲ့နှင်းဇန် စိတ်ထဲ၌ မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက်သည် ။ နောက် မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းများ အစုအဝေးရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ လိုက်လေသည် ။

ဒေါ်ဝတီမောင်က လူငယ်နှစ်ဦးကို မသိမသာ အကဲခတ်နေရာမှ ကျေနပ်ပြီးလေး တစ်ချက် ပြုံး လိုက်လေသည် ။

အခန်း (၂)

သွဲ့နှင်းဇန့် ဖခင်အလာကို စောင့်နေရသည် ကိုကပင် ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းလွန်းလှသည် ။ ဖခင်သည် ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်အထိ အလုပ်များ နေရသလဲ။

"အင်း ... ဆရာဝန်ယူဖို့ တောင် ခပ်လန့်လန့်ပဲ"

"ဘာပြောတယ် သွဲ့လေး ဘာပြောလိုက်တယ်"

"ဗုဒ္ဓေါ သမီး ပြောမိလို့ လား"

သွဲ့နှင်းဇန့်စိတ်ထဲက စကားသည် နှုတ်မှ ထွက်သွား မသွားကိုပင် သွဲ့နှင်းဇန့် မသိလိုက်။

ဇေဝေဝါဖြစ်ကာ ပြန်မေးလိုက်မိသည် ။

"ဟဲ့ ဒီကောင်မလေး စိတ်ကူးယဉ်နေပြီလား ဆရာဝန်ဆိုတဲ့ စကား တော့ ကျုပ် ပီပီသသ ကြားလိုက်ပါတယ်နော်"

ဖခင်၏ အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲ အပျိုကြီးဒေါ်သင်းအေး၏ လက်ထဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူ သွဲ့နှင်းဇန့် အတွက် လိမ်စရာ ရှာမတွေ့။ ကြီးငယ် ဒေါ်သင်းအေးက သူ့ဝမ်းထဲ အူဘယ်နှခွေဆိုတာတောင် သိနေသည် ထင်။

"မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေလို ဆရာဝန်မျိုးဆိုရင် မီးတော့ စဉ်းစားရဦးမယ် ပြောတာ"

"ဘာစဉ်းစားရဦးမှာ လဲ"

"ယောက်ျားယူရင် ဆရာဝန်ဆိုရင် စဉ်းစားသင့်ပြီလို့ အထူးသဖြင့် အထူးကုသမားတော် ကြီးတွေ"

"ဟဲ့ အဲဒီလိုပါရမီမျိုးက လူတိုင်းရနိုင်တာမှတ်လို့ လက်ဖျားငွေသီးပြီး ကုသိုလ်လည်း ရ၊ ဝမ်းလည်း ဝ"

"ဝမ်းလည်း ဝ မကပါဘူးနော် လျှံနေတာမျိုး"

"သူကုသိုလ်နဲ့ သူပဲ သွဲ့လေးနော် အဖေအပေါ် ဘာကျေးဇူးကန်းစကား ပြောနေတာလဲ"

သွဲ့နှင်းဇန့် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဆိုဖာဆက်တီပေါ် ပစ်လှဲ လိုက်လေသည်။ ။

"ဟောဒီ ကြီးငယ်နဲ့ စကားပြောရတာ မကောင်းပါဘူး မီးပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်ပါဦး ကိုယ့်ဖေဖေအပေါ် မီးက သနားလို့ ပြောတာ ဖေဖေဘဝမှာ လူနာတွေကြားထဲ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီမှာ စားချိန်အိပ်ချိန်ကလွဲပြီး အချိန်ပြည့် မြှုပ်နှံထားတယ် သာယာကြည်နူးစရာ ဇနီးမယားကလည်း မရှိတော့ ဖေဖေကို မီးက သနားနေတာ"

"သနားနေတော့ကော မီးက ဘာတတ်နိုင်မှာ မို့လို့ လဲ"

"ဖေဖေ အရွယ် ရှိသေးတာပဲ အိမ်ထောင်ချပေးရ ကောင်းမလားလို့"

"

"ဘုရားရေ သူကများ ပြောင်းပြန် အနိင့်အကြောင်း ညည်းမသိပါဘူး သွဲ့လေးရာ အမှန်တော့ ညည်းအဖေက သူ့ဘဝကို တမင်အလုပ်ထဲ နှစ်မြှုပ်ထားတာ"

"ဟင် ဘာဖြစ်လို့ "

"ညည်း စိတ်ထဲပဲ ထားနော် သွဲ့လေး။ ညည်းအဖေကိုများ တော့
ယောင်လို့ သွားမမေးလိုက် ပါနဲ့ ။ အနာဟောင်းကို ဆွပေးသလို ဖြစ်ပြီး
သိပ်ခံစားနေရရှာမှာ "

သွဲ့နှင်းဇန် အထူးအဆန်းဖြစ်သွားသည် ။

ဒေါသင်းအေးက ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ပြီးမှ ...

"သွဲ့လေးလည်း အရွယ်ရောက် လာပြီ ဖြစ်လို့ ကြီးငယ်က သတိပေး
တဲ့ အနေနဲ့ လည်း ပြောပြတာပါ ရည်းစားထားမယ်များ ကြံမိရင် ကိုယ့်
မိဘကို အရင်ဖွင့်ပြောပါ ကိုယ့်မိဘ သဘောတူနိုင်ပါ့မလား၊ မျိုးရိုးကော
င်းရဲ့ လား၊ ကိုယ်နဲ့ ကော အဆင့်အတန်းတူရဲ့ လား ဆိုတာကို အရင်
လေ့ လာပြီးမှ လက်ခံပါ"

"ကြီးငယ်ကလည်း အဲဒါ ဖေဖေကိစ္စနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ"

"ဆိုင်တာပေါ့ သွဲ့လေးရယ် ညည်းအဖေမှာ ရည်းစားဦးရှိတယ်"

"ဒါကော ဆန်းသလား ဖေဖေက ဒီလောက်ချောတာ ရည်းစားများ
တာ ဆန်းသလား"

"ဆန်းတယ် ညည်းအဖေက အရမ်း အစွဲအလမ်းကြီးတာ အဲဒီကော
င်မလေးကို ချစ်မှ ချစ်ပဲ"

"ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ မယူတာလဲ"

"မယူတာ အဆင့်အတန်းမတူလို့ ပေါ့"

"ဘယ်လောက်ကွာနေလို့ လဲ"

"ကွာတာပေါ့ ကောင်မလေးက ပန်းသည် လေ"

"ပန်းသည် ကော ဘာဖြစ်လဲ"

သွဲ့နှင်းဇန် လက်မခံနိုင်။ ခေတ်မြင်ခေတ်တွေးရှိလာသော သူတို့ ခေတ်ဝယ် လူသာ ပဓာန ဟူသောအတွေးက ဝင်နေလေပြီ။

"ဒါနဲ့ ဖေဖေက မေမေ့ကို ယူရောလား"

"သွဲ့လေး ဖွားဖွားက အတင်းပေးစားတော့ ယူရတာပေါ့"

"မေမေက မီးကို မွေးပြီးပြီးချင်း ဆုံးသွားတာဆို"

"ဟုတ်တယ် မေမေအောင်လည်း ဆုံး၊ မကြာပါဘူး သမီး ဖွားဖွားလည်း သူ့သမီးစိတ်နဲ့ ဆုံးသွားတော့တာပဲ"

"ဖေဖေက သူ့ချစ်သူနဲ့ ပြန်မပေါင်းတော့ဘူးလား"

"သမီးလေးကို ငဲ့ပြီး ချစ်သူကို ပြန်မရှာတော့တာ ဖြစ်မှာ ပါ၊ ဒါကြောင့် သွဲ့လေးက အစစအရာရာ အဖေ့အပေါ်ကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာအောင် ဖန်တီးပေးရမယ်၊ လိုက်လျောပေးရမယ် သိလား"

ဒေါ်သင်းအေးက ဆုံးမစကားလေးဖြင့် အဆုံးသတ် လိုက်လေသည်

။

သွဲ့နှင်းဇန်ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည် ။ ဝမ်းနည်းခြင်းလား၊ ဝမ်းသာခြင်း လားကို ဝေခွဲမရ။ နှစ်မျိုးစလုံး ခံစားနေရတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ဝမ်းနည်းတာက ဖခင်အတွက်၊ ဝမ်းသာတာက ဖခင်ထံမှ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အပြည့်အဝ ရရှိခြင်းအတွက် ဖြစ်သည် ။

"ကြီးငယ် အိပ်ချင်အိပ်တော့လေ။ မီး ဖေဖေ့ကိုစောင့်လိုက်မယ်"

"မအိပ်တတ်ပါဘူး အိမ်တံခါးတွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပိတ်ပြီးမှ ကျုပ်

စိတ်ချလက်ချအိပ်နေ ကြ။ လာခါနီးပါပြီ လွန်ရောကွဲရော ဆယ့်နှစ်နာရီ
ပဲ"

သွဲ့နှင်းဇန် တိုင်ကပ်နာရီကိုမော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ဖခင်အပေါ် သူပူဆာမည့်ကိစ္စသည် ဖခင်စိတ်များ အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်သွားစေနိုင်မလားဟု တွေးကာ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

ဖခင်အတွက်ပဲလေ။

၁၂ နာရီ ၁၀မိနစ်ခန့်တွင် ဖခင်ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

"ဖေဖေ"

"ဟောဗျာ ကျားသားမိုးကြိုး ငါ့သမီးက မအိပ်သေးပါလား။"

"မအိပ်သေးဆို ဖေကြီးကို ပြောစရာရှိလို့ စောင့်နေတာ"

ဖခင်၏ လက်မောင်းကိုဖက်တွယ်ကာ ချဲ့လိုက်သည်။ ။

ဖခင်၏ ပစ္စည်းများကိုလာပို့သော အမျိုးနီးစပ်တော်သော သူထံမှ အိ
တ်နှင့်ခြင်းတောင်းကို ဒေါ်သင်းအေးက လွှဲပြောင်းယူပြီး ...

"မပြောချင်ဘူး အနိုင်ရေ မင်းသမီးက ဘာတွေများ ပူဆာမလို့ ဇွဲ
ကောင်းကောင်း နဲ့ စောင့်နေ မလဲမသိဘူး အဖေ ပင်ပန်းလာလို့ ပင်ပန်း
မှန်းမသိ ဘာစားဦးမလဲ အနိုင်"

"မစားတော့ပါဘူး မနက် (၈) နာရီ ကျွန်တော် မနီးရင် နှိုးနော် သွား
စရာရှိတယ် ကဲ လာ သမီး အဝတ်အစားလဲရင်း သမီးပြောတာ ဖေဖေ
နားထောင်မယ် ခါးဆန့်ချင်ပြီ"

ဖခင်ကိုဖက်တွယ်ပြီး သွဲ့နှင်းဇန် အပေါ်ထပ်သို့ လိုက်ခဲ့လေသည်။ ။

"သမီးသူငယ်ချင်းတွေလေ စာမေးပွဲအောင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပွဲလေး

တွေ ကျွေးကြတယ်"

ဒေါက်တာနိုင်ဦးဇန် ယခုမှ သမီးအတွက် မိမိဘက်မှ ပျက်ကွက်မှုကို သတိရ လိုက်လေသည်။ ။

"အာ ဟုတ်သားပဲ ဖေဖေအလုပ်များ လို့ မေ့နေတာ သမီး"

"ဒါဖြင့် ဖေဖေ လုပ်ပေးမှာ လား"

"လုပ်ပေးမှာ ပေါ့ ဘယ်ဟိုတယ်မှာ ကျွေးချင်သလဲ"

"ဟင် မီးက အိမ်မှာ ကျွေးချင်တာ"

"ဟာ အိမ်မှာ ဆို သိတဲ့ အတိုင်းပဲ လူကုန်ပင်ပန်း သိမ်းဆည်းလို့ မနိုင်နဲ့ "

"ဒီလိုဆို သိမ်းဆည်းဖို့ ဩဇာသက်ရောက်တဲ့ အိမ်ရှင်မ ရှာပါလား ဖေဖေရဲ့ "

"ဟာ ကြည့်စမ်း ဒီကလေးမ အရူးပေါက်လိုက်တာ သူများ တွေများ မိထွေးရမှာ ကြောက်လွန်းလို့ ညည်းကျမှ ပြောင်းပြန်"

သွဲ့နှင်းဇန် လျှာလေးတစ်လစ်လုပ်ကာ ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး ...

"မီးကတော့ ကြောက်ပေါင် ဖေကြီးအတွက်အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီ နေ့ကျရင် မီးက သူငယ်ချင်းတွေအပြင် မိသားစုပါ ဖိတ်မှာ နော်။ ဒါမှ ဖေဖေအတွက် ဇနီးလောင်းရွေးပေးရမှာ "

"ဒီကလေးမ အဖေကို မအိပ်ဘဲ စောင့်ပြီး တမင်နောက်နေတာလား။ ကဲသမီး ဖေဖေဘဝမှာ သမီးတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စုပုံချစ်နေတာ သမီးက ခွဲဝေပေးချင်သလား"

"မီး တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ပါဘူး ဖေဖေ ဖေဖေရဲ့ ဘဝကို သာယာ

စိုပြေစေချင်တယ် သားသမီးနဲ့ မိဘချစ်ခြင်းနဲ့ လင်မယားချစ်ခြင်း ဘယ်
တူပါ့မလဲ"

"သမီး သွား... သွားအိပ်တော့ အဖေကို ဒီစကားမျိုး လာမပြောနဲ့ ဖေ
ဖေ ပင်ပန်းပြီ၊ အိပ်ချင်ပြီ သွားတော့ သမီးကိစ္စကို မနက်ဖြန်မှ ဖေဖေ
ဆွေးနွေးပြီး စီစဉ်ပေးမယ် ကဲ... သွား"

"ဖေဖေကလည်း ဖေဖေအတွက် မီးပြောတာ"

"ဖေဖေအတွက် သမီး ဘာမှ မပြောနဲ့ ဖေဖေကံကြမ္မာဟာ သမီးအ
တွက် ပေးဆပ်ဖို့ ၊ လူနာတွေအတွက် ပေးဆပ်ဖို့ ဖြစ်လာတာ ကဲ သွား
တော့"

သွဲ့နှင်းဇန် စိတ်မကောင်း။ ဖခင်ခြေရင်း ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်ကာ ကန်
တော့လိုက်သည် ။

"မီးကြောင့် ဖေဖေစိတ်မှာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ
သမီးတောင်းပန်ပါ တယ် သမီး ဖေဖေကိုသနားလို့ ပါ"

ပြောပြောဆိုဆို ဦးသုံးကြိမ်ချပြီးပြေးထွက်သွားသော သမီး ဖြစ်သူ၏
နောက်ကျောပြင်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ဒေါက်တာနိုင်ဦးဇန် ကြက်သေသေ
ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည် ။

သမီးထံမှ ထူးထူးဆန်းဆန်းစကားကို ကြားလိုက်ရခြင်းအတွက် သူ
ရင်ထဲ၌ တုန်လှုပ်သွားသည် ။

သမီးသည် အရွယ်ရောက် လာပြီပဲ။ မိမိတို့ ၏ ဘဝမှန်ကိုများ သိရှိ
သွားလေပြီလား။

မမအေး။

မအေးတစ်ယောက်တည်း မိမိတို့ ဘဝအမှန်ကို နားလည်သိရှိထားသူဖြစ်သည်။ မမအေးသည် ဤမျှလောက်မိုက်မဲလိမ့်မည်မဟုတ်။ မမအေး၏ အဆုံးအမအောက်၌ သမီးလူလားမြောက်ခဲ့သည်။ ။ ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းမရှိဘဲ ခေတ်မီသော်လည်း လိမ္မာယဉ်ကျေးသော သမီးလေး ဖြစ်ခဲ့ခြင်းအတွက် သူ မမအေးကို ကျေးဇူးတင်ခဲ့ရသည် ပင်။

သူချက်ချင်းပင် ဒေါ်သင်းအေးအိပ်ခန်းသို့ လှမ်းထွက်ခဲ့သည်။ ။

တံခါးကို အသာခေါက်ပြီး ...

"မမအေး"

အသံပြုလိုက်သည်။ ။

ချက်ချင်းပင် တံခါးပွင့်လာသည်။ ။

"ဘာလဲ အနိုင် မင်း သမီးဆီက အထူးအဆန်းစကားတွေကြောင့် ငါ့ဆီရောက်လာတာ မှတ်လား။ စိတ်ချပါ အနိုင် အစ်မ အသိဉာဏ် မနည်းပါဘူး။ အမေတူသမီးလေးက အမေလိုပဲ စိတ်နှလုံးက နူးညံ့တော့ အဖေရဲ့ အထီးကျန်ဘဝကို သနားနေတာ သက်သက်ပါ။ မင်းကို မိန်းမပေးစားချင်နေတာလေ"

"တော်ပါသေးရဲ့ မမရယ် ကျွန်တော်က"

"ရှုး တိုးတိုး ကြားသွားဦးမယ် သွားအိပ်တော့"

မမအေးဆီမှ တရစပ်စကားများကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် သူစိတ်အေးသွားလေပြီ။ သူ့အိပ်ခန်းသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့လေသည်။ ။

သို့သော် ရင်ထဲမှာ တော့ မအေးချမ်းနိုင်ချေ။ သောကအပူမီးက နှလုံးအိမ်သို့ ဟပ်လျက်ရှိချေပြီ။

အခန်း (၃)

"သားရေ ကြာလှချည်လား"

သူရိန်ဦး ရေချိုးခန်းထဲမှ နေ၍ လျင်မြန်စွာ အသံပြန်ပြုလိုက်သည်။ ။

"ဗျာ မေမေ ပြီးတော့မှာ "

"အအေးမိနေမယ်နော် သား၊ သမီးသွဲ့နှင်းဇန်ဆီက ဖုန်းလာတယ်။ သားရေချိုးပြီးရင် ပြန်ဆက်လိုက်"

သူရိန်ဦး ရင်ထဲ ပျော်မြူးသွားသည်။ ။ ယခင် ဘယ်သူငယ်ချင်းနှင့်မှ လွတ်လပ်စွာဖုန်းပြောခွင့် မပေး။ ယခုတော့ တယ်လီဖုန်းပြောခွင့်ကို ချုပ်ချယ်ခြင်း မရှိတော့သည့်အပြင် မိမိလိုလားသော မိန်းကလေးကိုပင် ခွင့်ပြုနေသည် ဆိုတော့ အခြေအနေတွေ အများကြီး ကောင်းနေပြီ။

သူရိန်ဦး ပျော်ရွှင်စွာပင် သီချင်းကလေး ဟစ်ကြွေးလိုက်မိသည်။ ။

××× မင်းရဲ့ မျက်လုံးလေးများက ပုလဲနဲ့ မဟူရာ ပေါင်းစပ်ထားသလိုနယ် ××× ကော့ညွတ်သွယ် နှုတ်ခမ်းလေးများက ပတ္တမြားသွေး လိမ်းကာခြယ် ×××

ဒေါ်တီမောင် နှုတ်ခမ်းကို ကော့ညွတ်ရုံ ပြုံးလိုက်ပြီး သူရိန်ဦး ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်မလာခင် ဦးအောင်ပင် ထွက်ခွာခဲ့ပြီး အောက်ထပ် သို့ဆင်းခဲ့လေသည်။ ။

သား၏ နှလုံးသားသည် သူ၏ လေ့ကျင့်မှုအောက်ဝယ် မာကျောမှုမှ
ရှိပါလေစ။ သူလိုချင်သော သံမဏိနှလုံးသားပိုင်ရှင်မှ ဖြစ်ပါ့မလား။

စိတ်ဓာတ်ရေးရာခိုင်မာဖို့ လေ့ကျင့်မှုတွေများ လိုအပ်နေဦးမလား။
၁၈နှစ် ဆိုသည် မှာ ငယ်သေးသည် ။ သို့သော် အချိန်နှင့်ဒီရေသည် လူ
ကိုမစောင့်။ လုပ်စရာရှိသည့်ကိစ္စကို စောစောစီးစီးသာ ရင်ဆိုင်လိုက်ရမှ
စိတ်ထဲ ကျေနပ်မှုရှိနိုင်မည်။

"ဝတီ ဒီနေ့ ဆိုင်မသွားသေးဘူးလား"

"သွားမယ် ကြီးတော် သားလိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်"

"လူလေးကို ကားမောင်းခိုင်းတော့မလို့ လား"

"ဟုတ်တယ် ၁၈နှစ်ပြည့်ပြီးပြီ။ လိုင်စင်လည်း ရပြီ ဆိုတော့ သူ့ကို
လွတ်လွတ်လပ်လပ် မောင်းခွင့်ပေးလိုက်တော့မယ်"

"ဖြစ်ပါ့မလား"

ဒေါ်ထွေးညိုအနေနှင့်က ရိုးသားပြီး ရှေးကျသူပီပီ အရာရာကို စိုးရိမ်
ပူပန်မှုများက ရှိနေတတ်လေသည် ။

"ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာ လဲ။ ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်ကို ကလေး
လိုရင်ခွင်မှာ သိမ်းထား ရင် အစွမ်းအစမဲ့သွားတတ်တယ်။ သူ့မှာ ရှိနေ
တဲ့ အသိတရားတွေထဲက ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ လောကထဲရင်ဆိုင်တိုးပါ
စေ။ အခက်အခဲရှိလာရင်လည်း သူ့ဘာသာဖြေရှင်းသွားပါစေ။ ဒါမှ ရဲရ
င့်ပြတ်သားတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ် ကြီး
တော်"

ဒေါ်ဝတီမောင် ရင်ထဲ၌ သိုဝှက်ထားသော ရည်မှန်းချက်တို့ က မျှော်
လင့်ခြင်းနှင့်အတူ လင်းလက်နေသည် ။

"အေးလေ အမေလုပ်သူက စိတ်ချနေမှ တော့ ကြီးတော်လည်း ဘာမှ မပြောတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ကားတွေ လူတွေ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ မြို့တော်မှာ အရဲအားမကိုးဖို့ ပြောထားဦး"

"ကြီးတော်လည်း သတိပေးပေါ့ ကြီးတော်မြေးပဲဟာ"

ဒေါ်တီမောင်က ပြုံးကာပြောလိုက်ပြီး ဒေါ်ထွေးညို ပြင်ဆင်ပေးထားသော နံနက်စာကို အေးဆေးစွာ စားသောက်လိုက်သည်။ ။

"လူလေးကလည်း ခုထက်ထိ ဆင်းမလာသေးပါလား"

"လာပါလိမ့်မယ် တယ်လီဖုန်းပြောနေလို့ ဖြစ်မှာ ပါ"

ဒေါ်ထွေးညိုက သူ့အား အံ့ဩသလို ကြည့်လိုက်သည် ကို ဒေါ်တီမောင်က လှမ်းမကြည့်ဘဲ သိ လိုက်လေသည်။ ။ ယခင် တယ်လီဖုန်း ဆက်လျှင် တွေ့သင့်သူနှင့်မှ တွေ့ဆုံကာ စကားပြောခွင့်ပေးသည်။ ။ စကားပြောသည့်အခါလည်း လိုင်းခွဲမှ နားထောင်ပြီး ပြီးလျှင် အမှားအယွင်းများကို ထောက်ပြကာ သွန်သင်လေ့ရှိသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ယခုလို သားသူရိန်ဦးကို လွတ်လပ်စွာ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွင့်ပေးထားခြင်းကို ဒေါ်ထွေးညိုက တအံ့တဩ ဖြစ်သွားမည်ဟု သူ့အတပ်သိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဘာလဲ ကြီးတော်က အံ့ဩသွားတယ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ ညည်းသားကို ညည်းပေးလိုက်တဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေက များ ပြားလွန်းမနေဘူးလား။ ပြီးတော့ မြန်ဆန်လွန်းတယ်လို့ ကျုပ်တော့ ထင်တာပဲ"

"ဟင်း... ဟင်း ကြီးတော်ရယ် ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီပြီ။ ပြီးတော့ ပညာရေးမှာ လည်း ကျွန်မ မှန်းထားတဲ့ အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့ပြီမဟုတ်လား"

ဒီတော့ ဆုပေးစနစ်ကို ကျွန်မ ကျင့်သုံးတာပါ မဆန်းပါဘူး ဟော... သားတောင် လာပြီ"

"မေမေ သွဲ့နှင်းဇန့်ကလေး သူ့မွေးနေ့ပွဲမှာ တစ်ခါတည်း ဂုဏ်ပြုပွဲပါ လုပ်ပေးမယ်တဲ့ ။ အဲဒါ မိသားစု (၃) ယောက်တက်လို့ ရတဲ့ ဖိတ်စာမျိုးနဲ့ ဆီဒိုးနားမှာ သူ့ဖေဖေက လုပ်ပေးတယ်တဲ့ ... မေမေလည်း လိုက်ခဲ့ရမယ် ဘွားလေးလည်း လိုက်ခဲ့ရမယ်နော် ဖိတ်စာကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် လာပို့မယ်တဲ့ မေမေ့ကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ဖိတ်မယ် ပြောတယ်"

"ဟဲ့ လူလေးရယ် အသက်လေး ဘာလေးမှ ရှူရဲ့ လား တရစပ်ကို ပြောတော့တာပဲ"

ဒေါ်ထွေးညိုက သူရိန်ဦးကို ကြည့်ပြီး ပြော လိုက်လေသည် ။

သူရိန်ဦးက ဟက်ကနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်သည် ။ ပြီးမှ မိခင်ဘေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့အကြိုက် ထမင်းကြော်ပန်းကန်မှ ဇွန်းခက်ရင်းကို ကိုင်ရင်း ...

"မေ့သွားမှာ စိုးလို့ "

"မေမေ သားအတွက် ခမ်းခမ်းနားနား မလုပ်ပေးခဲ့မိဘူး"

"ဟာ မေမေကလည်း သားက ဂုဏ်ပကာသနမက်တဲ့ လူ မဟုတ်ပါဘူး။ သားက မေမေရှာစာနဲ့ ဒီလောက်အထိ လုပ်ပေးတာတောင် စိတ်မကောင်းဘူး၊ သွဲ့နှင်းဖေဖေက ပါရဂူကြီးပဲ။ ယောက်ျားရင့်မာကြီးရဲ့ ရှာစာ ကုန်ပါစေ တဝကြီးကို ဝါးပစ်လိုက်ဦးမယ်"

"သား သွားမှာ ပေါ့"

"သွားရမှာ ပေါ့ မေမေခွင့်ပြုတယ် မှတ်လား ကန်တော့နော် မေမေ သားမေမေ့ကိုတောင် ခွင့်မတောင်းဘဲ ဆုံးဖြတ်သလို ဖြစ်သွားတယ်"

ဒေါ်ဝတီမောင် ကျေနပ်သွားပြီး ...

"ခွင့်ပြုရမှာ ပေါ့ သားက လူကြီးတစ်ပိုင်းဖြစ်ပြီပဲ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေ"

"ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော် သား ဘယ်သူ့ကိုမှ အစွဲအလမ်းကြီးကြီး ထားပြီး မတွယ်တာရဘူး သားဘဝမှာ မေမေနဲ့ ဘွားလေးကလွဲရင် ဦးစားမပေးရဘူး မိတ္တဗလပေါကြွယ်မှု အတွက် တော့ ခွင့်ပြုပါတယ် နှလုံးသားမှာ လည်း တစ်ဘက်စွန်း လုံးဝမရောက် စေရဘူး"

သူရိန်ဦး မိခင်စကားကို နားမလည်။ ဒေါ်ဝတီမောင်ကို ကြည့်ကာ ...

"မေမေ ဆိုလိုတာက ..."

"သား ရည်းစားထားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ထပ်ပိုင်ခွင့်ကိုတော့ မေ မေသဘောတူညီချက် မပါဘဲ လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး"

"ဪ ဒါလား သားက ဘာများ လဲလို့ ... သား ဒီလောက်အထိ မိုက် မဲပျံ့မလား မေမေရယ် မေမေ့ဘဝကို သားပိုင်ဆိုင်ခဲ့သလို သားဘဝကို လည်း မေမေပဲ ပိုင်ဆိုင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပြီ မေမေ သားကိုယုံကြည်တယ် စိတ်လည်း ချတယ် ဒါကြောင့် သား သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရွေးချယ်သွားလာပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ချစ်သူရည်းစား ထားပိုင်ခွင့်လည်း ရှိတယ် ဒါပေမဲ့ လက်ထပ်ခင်မှာ တော့ ခြေလွန်လက်လွန် မဖြစ်စေနဲ့ နှမ မရှိလို့ မစာနာတတ်တာမျိုး မဖြစ်စေနဲ့ အမေရှိတယ်ဆိုတာ ရင်ထဲမှာ ထားပါ"

ဒေါ်ထွေးညိုသည် စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောနေသော ဒေါ်ဝတီ

မောင်ကို ကြည့်ပြီး အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည် ။ စကားနည်းပြီး အပိုမပြောတတ်သူသည် ယခု သားတော်မောင်အပေါ်၌ စကားရှည်ရှည် ဝေးဝေး ပြောဆိုနေသည် မှာ ထူးခြားချက်တစ်ခုဟု သတိပြုမိ လိုက်လေသည် ။

"မွေးနေ့နဲ့ တွဲတာ ဆိုတော့ မွေးနေ့လက်ဆောင် ကောင်းကောင်းတော့ လိုလိမ့်မယ် သား"

သူရိန်ဦး ရင်ထဲလှိုက်ဖိုကာ ဝမ်းသာသွားသည် ။ မိခင်၏ အလိုက်သိတတ်မှုက သူ့ရင်ကို နွေးထွေးစေသည် ။ မိခင်အပေါ် ကျေးဇူးတင်စိတ်တို့က ပြည့်လျှမ်းသွားသည် ။

"အစတစ်စ မေမေပဲ ဝယ်ပေးလေ"

"အစ ဟင်း ... ဟင်း ... အစတစ်စလောက်က ဘာလုပ်ရမှာ လဲ သားရဲ့ ။ ကဲပါလေ ဒီကိစ္စ မေမေတာဝန်ထားလိုက်ပါ။ အဲဒီနေ့ ရောက်ရင် သားပေးတဲ့ လက်ဆောင်ကို သွဲ့နှင်းအကြိုက်ဆုံး ဖြစ်စေရမယ်လို့ မေမေ အာမခံတယ်"

"ဟာ တကယ်လား မေမေ"

"တကယ်ပေါ့ သားရယ်"

သူရိန်ဦး ပျော်မြူးသွားသည် ။ ဖခင်မရှိသော်လည်း သူ့ဘဝသည် ဤမိခင်၏ ဝမ်းထဲ၌ ဝင်စားရခြင်းသည် ကံထူးသူစာရင်းဝင် ဖြစ်နေသည် ။

"ကဲ စား စား၊ အိမ်ရှေ့မှာ မေမေစောင့်နေမယ်"

ဒေါ်ဝတီမောင်သည် သားတော်မောင်၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်စွာဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ထွက်ခဲ့လေသည် ။

သွဲ့နှင်းဇန့်

အင်း ... စိတ်ဝင်စားလောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မိန်းက
လေးပါပဲ။
